

Н.

Набатъ — старъ руски, ударенъ инструментъ отъ вида на голѣмия барабанъ.

Набелъ, или небелъ — старъ арфоподобенъ, струненъ инструментъ на сирийцитъ и персийцитъ, преминалъ и у евреитъ и гърцитъ.

Навратилъ, Карлъ — Navrátil, Karl — компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 24 апр. 1867 въ Прага, ученикъ на Ондричекъ по цигулка и на Гвидо Адлеръ (муз. наука), компониралъ: една симфония, петъ симфонически поеми: „Янъ Хусъ“, „Жишка“, „Жалко“. „Бѣлата планина“ и „Липани“, по единъ цигулковъ и клавиренъ концерти съ оркестъръ, една опера „Саламбо“, една лирична драма „Херманъ“, и писалъ биография на Сметана и множество статьи.

Нагелъ, Вилибалдъ — Nagel, Wilibald — пианистъ и музикаленъ писателъ, род. 12 ян. 1863 въ Мюлхаймъ (Рурска областъ), ученикъ на Ерлихъ, Белерманъ и Спита въ Берлинъ, учейки едновременно и въ университетъ; живѣлъ известно време въ Англия, отъ 1898 е доцентъ и, после — професоръ по музиковѣднiе въ Висшата техническа школа въ Дармщадтъ, отъ 1917 е въ Шутгардтъ — професоръ въ Висшето муз. училище, писалъ: „История на музиката въ Англия“ — 2 тома (1894 и 1897), „Бетховенъ и неговитъ клавирни сонати“ (2 тома 1903—1905), „Йоханесъ Брамсъ“ (1922), „Студии къмъ историята на майстерзингеритъ“ (1909), „Гьоте и Бетховенъ“ (1902), „Гьоте и Моцартъ“ (1904), „Кристианъ Граупнеръ като симфоникъ“ — (1912), „Сонатитъ за пиано на Брамсъ“ (1915) и др.

Наделъ, Арно — Nadel, Arno — компонистъ, хоровъ диригентъ и музикаленъ критикъ, род. 3 окт. 1878 въ Вилно, училъ при Ед. Бирнбаумъ и Роб. Швалмъ въ Кьонигсбергъ, после при Лудвигъ Менделсонъ въ Берлинъ; диригентъ на хора на Еврейската община въ Берлинъ. Н. е известенъ съ своитъ сполучливи преработки на еврейски народни мелодии и си-нагогални пѣснопѣния. Писалъ: два струнни квартета, „Магията на цвѣ-

тая“ — зингшпилъ, пѣсни; освенъ това, единъ очеркъ върху еврейската народна музика (въ тома Juderna на Nationerna—Bibliothek). Н. е музикаленъ критикъ на „Freiheit“, „Vorwärts“ и „Vossische-Zeitung“.

Надерманъ, Франсуа Жозефъ — Nadermann, Francois Joseph — виртуозъ-арфистъ и компонистъ, род. 1773 въ Парижъ, умр. 2 апр. 1835 с. т., ученикъ на Крумхолцъ, концертиралъ въ Франция, а 1798 въ Германия и Австрия. 1825 — професоръ въ консерваторията по своя инструментъ, компониралъ: два концерта, сонати и др. творби, като — вариации, фантазии за арфа-соло, а сжщо дуети и триа за арфа и други инструменти, както и инструктивни нѣща за арфа — „Учебникъ за модулиране и прелюдирание“ и др.

Найденовъ, Ясенъ — пианистъ и диригентъ, род. 12 септемв. 1899 въ Варна, където пребиваващия тамъ случайно руски компонистъ Алексей Алексеевичъ Страховъ е първия му сериозенъ учителъ, при когото учи хармония и контрапунктъ. 1920 учи въ Виена пиано при Полъ дьо Конъ, а 1921—23 при Паулъ Гренеръ и Ст. Крелъ въ Лайпцигската консерватория. 1923 постъпва като виолистъ въ оркестра на Народната опера въ София, а отъ следната година помощникъ-диригентъ, като каквото служи и до днесъ. 1930 посещава диригентскитъ курсове при Моцартеума въ Салцбургъ, ржководени отъ Бруно Валтеръ, Фр. Шалкъ, Бер. Паумгартнеръ и др. и дирижира успѣшно Шубертовата непълна h-moll симфония. Н. е единъ отъ надежднитъ наши млади диригенти, както за концертната естрада, тъй и за оперната сцена. Той си е създалъ известно име и като концертенъ аккомпанаторъ.

Найденовъ, Найдeнъ — пианистъ, род. 21 окт. 1897 въ Варна, училъ пиано въ родния си градъ при г-ца Драсова, а следъ свършване гимназия, постъпва (1919—20) въ Виенската академия (Полъ дьо Конъ — пиано и Йоз. Марксъ — композиция, 1920—24 учи въ Лайпцигската консерватория пиано — при Роб. Тайхмюлеръ и композиция — при